

Oyarzuar bat t'iru laxterkari.

EGUN batez, Akerre Biligarro zana Donostira eldu zen. Oyarzuarra zen, zerga-kaltekutzan ibilliya noski.

Zubi muturrera eldu zenian, etorri zitzayon zergariya galdezka, zerbait ichupean ote zeraimen.

—Eztut ezer, neuni baño, oyarzuar jatorra!

Euskalduna zen zergariya; t'oyarzuarra zela entzun-da, zalantzan jarri zen, ala zesan bere arterako: onako gizon onek, lengo lepotik euki dezakek burua.

—Atoz, atoz, miatu biar zaitut.

—Ni miatu? Zertako ba? Eztuzu entzun, eztudala ezer?

—Oyarzuarrak enaiz ustetsu.

—Zer ba? Orren gezurtiyak gerala oyarzuarrak, uste aldezu?

Miatu zituan soña ta kolko, t'aldakatan luma-irrişpi batzuek nabaitu zizkiyon.

—Lumak, e? arrane pola! Baduk emen egaztiya!

—Bai! asmatu didek! Baduk orche ollo zar bat!

—Bayetz, beaz? Bakarrik ziñala, eztidazu esan?

—Bakarrik oyarzuarra. Ollarra ez! Illa duk, illa!

—Illak ere, berdin ordaindu biar zerga. Egaztiyak geyo!

—Zenbat? zenbat? Tenore charrik etzak jarri. Zenbat?

—Ogei errial. Aitortu bazendu miatu gabe, bost.

—Ondo zerkl!..... Badiat ba, beste egazti bat ere, t'orra miatu gabe aitortu.

—Ze egazti da?

—Biligarrua!

—Non dezu?

—Piškeron bat bizkarrego. Mia mia.

Miatu zuan.

—Motel! (oyarzuarrak) goraxego, goga, gora!
Zergariyak bizkar ta sorbaldak miatu zizkiyon.

—Baduk bi, or luma-astarrena!

—Non ba?

—A zergari lukainka! Ni ain andi baduk, t'igartzen eztuk.

—Non da ba?

—Ni naz, ni, biligarra!

—Biligarro galanta! Beste ogei errial!

—T'aizak. Akerrak zenbat?

—Non dezu aker ori?

—Emen duk ba, emen!

—Zedorri altzera?

—Bai, bai, neuni nak, Akerre Biligarro.

—Beste ogei errial!

—I ogeika, ni lasterka.

Bultzada bat eman ziyon zergariyari, t'Oyartzuarra itzuli joan zen; ta geroztik esan oi zuten gizon orretzaz berri zekitenak, lau aste buruan lazterka etzirela gelditu, ez ollo zarra, ez biligarro, t'ez akerre.

Irakurle: Ez padidazu oyartzun
dakartzun chanponak erantzun

DONOSTI

